

Одлука о измјенама и допунама Устава Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су ми дата чланом V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Споразума”;

Позивајући се на став XI 2. Закључака Конференције Савјета за имплементацију мира које се састало у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора да би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подставом (ц) овог става) и “друге мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Узимајући у обзир четири дјелимичне Одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине у предмету бр. 5/98, Одлуке Уставног суда од 28., 29. и 30. јануара 2000. године (Службени гласник Босне и Херцеговине, бр. 11/00 од 17. априла 2000. године), од 18. и 19. фебруара 2000. године (Службени гласник Босне и Херцеговине бр. 17/00 од 30. јуна 2000. године), од 30. јуна и 1. јула 2000. године (Службени гласник Босне и Херцеговине бр. 23/00 од 14. септембра 2000. године) и од 18. и 19. августа

2000. године (Службени гласник Босне и Херцеговине, бр. 36/00 од 31. децембра 2000. године);

Узимајући надаље у обзир да се ове четири дјелимичне одлуке односе на бројне одредбе Устава ентитета Босне и Херцеговине за које је утврђено да су у супротности са Уставом Босне и Херцеговине из Анекса 4. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини од 14. децембра 1995. године (Устав Босне и Херцеговине);

Имајући на уму да ентитети Босне и Херцеговине имају обавезу утврђену чланом XII Анекса 4. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини од 14. децембра 1995. године (Устав Босне и Херцеговине) према којој ће “ентитети у року од три мјесеца од ступања на снагу овог Устава измијенити своје Уставе да би се осигурала њихова сагласност са овим Уставом у складу са чланом III (3) (6) (овог Устава)”;

Узимајући надаље у обзир да до датума доношења ове Одлуке ниједан ентитет није у цијелости испоштовао обавезу садржану у горе поменутом члану;

Констатујући даље да је Уставни суд у својој трећој дјелимичној одлуци у предмету број 5/98 од 30. јуна и 1. јула 2000. године (Службени гласник Босне и Херцеговине бр. 23/00 од 14. септембра 2000. године) одлучио да је искључење било којег конститутивног народа из уживања не само грађанских него и права народа у цијелој Босни и Херцеговини у јасној супротности са правилима о недискриминацији која су садржана у Анексу 4., а та правила су утврђена у циљу поновне успоставе мултиетничког друштва које се заснива на једнаким правима Бошњака, Хрвата и Срба као конститутивних народа и свих грађана;

Имајући на уму да ентитети Босне и Херцеговине нису до сада предузели никакве кораке у правцу имплементације поменуте четири дјелимичне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине у предмету бр. 5/98;

Подсјећајући да је Високи представник 11. јануара 2001. године донио Одлуку (Одлука бр. 81/01 Службени гласник Босне и Херцеговине бр. 2/01 од 29. јануара 2001. године) о успостављању Уставних комисија у Федерацији Босне и Херцеговине и у Републици Српској састављених на паритетном основу од Бошњака, Хрвата, Срба и припадника из реда Осталих, нарочито како би се омогућила имплементација поменуте треће дјелимичне Одлуке Уставног суда уз учешће три конститутивна народа и припадника из реда Осталих;

Констатујући плодоносан рад поменутих Комисија који се окончао Извјештајима од 21. децембра 2001. године (Комисија за уставна питања Републике Српске) и од 2. фебруара 2002. године (Уставна комисија Федерације Босне и Херцеговине);

Констатујући даље да је након тога одређени број главних политичких странака у Федерацији Босне и Херцеговине и Републици Српској прихватио позив Високог представника да под његовим покровитељством заједнички преговарају о одређеним осјетљивим уставним питањима током мјесеца марта 2002. године;

Поздрављајући настојања политичких странака укључених у поменуте преговоре која су довела до Споразума од 27. марта 2002. године о различитим кључним елементима који су неопходни за имплементацију поменуте треће дјелимичне Одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине;

Увјерен да поменути Споразум представља најшири могући консензус на цијелој територији Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске о укључивању оних кључних елемената који осигуравају једнаку заштиту права Бошњака, Хрвата и Срба као конститутивних народа, и Осталих, као и свих грађана Босне и Херцеговине у оба ентитета;

С обзиром да ће се, у случају било каквих накнадних питања у вези са тумачењем или примјеном текста или терминологије уставних амандмана који се од тренутка доношења ове Одлуке примјењују у Републици Српској, као основа за рјешавање таквих

питања у вези са тумачењем или имплементацијом у вези са питањима садржаним у наведеном Споразуму узимати текст кориштен у Сарајевском споразуму од 27. марта 2002. године;

С обзиром да поменути Споразум такође осигурава поштивање услова постављеног у Комуникеу Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 21. јуна 2001. године, а према којем треба постојати симетрија у суштини у погледу заштите која је загарантована за све народе и грађане Босне и Херцеговине;

Наглашавајући потребу за одржавањем демократских избора у Босни и Херцеговини и имајући на уму да су ти избори већ планирани за 5. октобар 2002. године и да су за тај планирани датум ИПТФ и СФОР обезбиједили логистичку подршку, укључујући и мјере безбједности;

Надаље имајући на уму да према члану 1.14. Изборног закона Босне и Херцеговине, који је измјењен и допуњен мојом Одлуком од 18. априла 2002. године, Изборна комисија мора најавити изборе најмање 169 дана прије датума одржавања избора у погледу првих избора који ће се одржати према одредбама наведеног Закона;

С обзиром на временски период којег су ентитетске владе имале на располагању до датума доношења ове Одлуке да проведу четири дјелимичне Одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине у предмету бр. 5/98;

Констатујући чињеницу да су неопходне измјене текста неких од амандмана на Устав Републике Српске који су достављени високом представнику, те да је неопходан додатни амандман у вези са дужином мандата председника и потпредседника;

Наглашавајући неопходност да се у потпуности проведе политички концензус постигнут 27. марта 2002. године;

Узимајући у обзир и имајући у виду горе наведено, овим доносим:

ОДЛУКУ О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА УСТАВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Овом Одлуком се одобравају амандмани на Устав Републике Српске од броја LXVI до XCI, које је предсједник Народне скупштине Републике Српске др. Драган Калинић доставио високом представнику 18. априла 2002. године (овјерене округлим печатом Републике Српске), и захтјева се њихово објављивање са промјенама на амандмане LXXI, LXXXII и LXXXV, наведене у даљем тексту, укључујући и додатни амандман XCII.

Сви такви амандмани (првобитни, измјењени и додатни) сматрају се правовремено проглашеним и објављеним од стране Народне скупштине Републике Српске сходно и у потпуној сагласности са чланом 136. Устава Републике Српске и ступају на снагу даном доношења ове Одлуке, а пуни текст ове Одлуке, укључујући и измјењени текст амандмана LXXI, LXXXII и LXXXV и додатни амандман XCII, како је доле наведено, биће објављени без одлагања у прописном облику и у складу са овом Одлуком у Службеном гласнику Републике Српске.

Амандман LXXI

Службени језици Републике Српске су: језик српског народа, језик бошњачког народа и језик хрватског народа. Службена писма су ћирилица и латиница.

Овим амандманом замјењује се став 1. члана 7. Устава РС.

Амандман LXXXII

У посљедњој реченици треће алинеје става а., ријечи “члан 5.6.” се замјењују ријечима “став б.”.

Амандман LXXXV

Конститутивни народи и група Осталих ће бити пропорционално заступљени у јавним институцијама у Републици Српској.

Као уставни принцип, таква ропорционална заступљеност ће се базирати на попису из 1991. године, док се Анекс 7. у потпуности не проведе, у складу са Законом о државној служби Босне и Херцеговине. Овај општи принцип ће се прецизирати ентитетским законима. Ти закони ће утврдити конкретне рокове и регулисаће горе поменути принцип у складу са регионалном етничком структуром ентитета.

“Јавне институције”, као што је то поменуто у горњем тексту, су министарства у Влади Републике Српске, општински органи власти, окружни судови у Републици Српској, као и општински судови у Републици Српској.

Овим Амандманом се допуњава члан 97. Устава РС.

Амандман XCII

У ставу 2. члана 83., измјењеног и допуњеног тачкама 4. и 5. Амандмана XL, ријечи “вријеме од пет година” се замјењују ријечима “вријеме од четири године”.

Овим амандманом се мијења члан 83. Устава РС.

Сарајево, 19. април 2002. године

*Волфганг Петрич
Високи представник*